

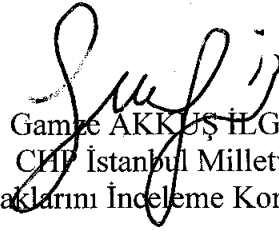

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 17.11.2016
Sayı: 1161

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

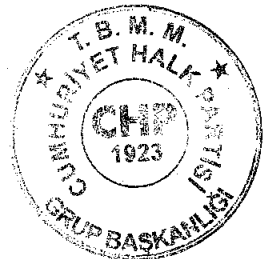
Çocuk Bakanlığı Kurulmasına İlişkin Kanun Teklifim ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 10.11.2016

Gamze AKKÜŞ HİGEZDİ
CHP İstanbul Milletvekili
İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyesi

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Anayasa			
Esas Komisyon	İnsan Haklarını İnceleme			
Tarih:	02 Aralık 2016		E.No: 2/1486	
Ysm.Uzm.	Bsk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gen.Sek.
dt	dt	K.R	K.R	dt
TBMM BAŞKANI	ju			

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
17 Kasım 2016
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
17 Kasım 2016
No: 91702

GEREKÇE

İnsan Hakları kavramından; geniş anlamda, insanın insan olmaktan kaynaklanan haklarının tümü anlaşılır. Dar anlamda ise insan hakları, temel hakları işaret eder ve bu haklar olmazsa olmaz nitelikteki haklardır.

Yaşam hakkı ve kişi dokunulmazlığı, Kişi özgürlüğü ve kişi güvenliği, Düşünce ve düşünceyi açıklama özgürlüğü, İnanç ve ibadet özgürlüğü, Konut dokunulmazlığı, Mülkiyet hakkı, Eşitlik hakkı gibi haklar insan doğasından kaynaklanan haklardır.

İnsan hakları, insanın maddi ve manevi gelişimini ve insan onurunu korumayı amaçladığından bu haklara sahip olmak için insan olarak doğmak yeterli bir nedendir. İnsan hakları bu şekilde tanımlanınca, tüm insanlığı kapsayan bir nitelik kazanmaktadır.

Başka bir anlatımla; insan olarak doğan her bir özgür bireyin; ırk, cins, cinsel yönelim, milliyet, din, ekonomik, siyasi ya da sosyal herhangi bir statü ayrımı gözetilmeksizin bu haklardan yararlanması esastır. İşte bu nedenle insan hakları evrenseldir.

Bu şekilde tanınan haklar, insan onurunun gereği olarak sahip olduğu vazgeçilmez, devredilmez hakların tümüdür. Bu hakların bir başka özelliği de evrensel, özgürlükçü, eşitlikçi, barışçı, sorumluluk telkin edici ve etik temellere dayalı olmalarıdır.

İnsan hakları bir defa tanındıktan sonra bu haklar toplumsal, ekonomik ve siyasal değişmelere paralel olarak çeşitlenmeye başlamıştır.

17 ve 18. yüzyılda ortaya çıkan klasik haklar; birinci kuşak, 19 ve 20. yüzyılda ortaya çıkan sosyal haklar ise ikinci kuşak haklar olarak adlandırılmıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen yıllarda ise modern demokrasinin yapı taşlarını sağlamlaştıran üçüncü kuşak haklar ortaya çıkmıştır.

Üçüncü kuşak insan hakları, klasik ve sosyal haklardan farklıdır. Dayanışma hakları, olarak adlandırılan bu haklar diğer tüm insan haklarının da korunması için ortak gözetim, işbirliği ve dayanışma özelliği belirgin bir biçimde ortada olan haklardır.

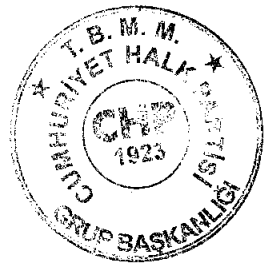
Çocuk hakları da, insan hakları çatısı altında özel bir hak kavramsallaştırması olarak ve üçüncü kuşak haklar çerçevesinde doğmuştur.

Bu doğrultuda çocukluğun yetişkinlikten ayrı bir dönem olarak kabul edilmesinin ve bu dönemin insan yaşamında çok önemli olduğunun vurgulanmasının büyük bir etkisi vardır.

Kökeni 1924 Çocuk Hakları Bildirgesine kadar uzansa da çocuk hakları 1989 tarihli BM Çocuk Hakları Sözleşmesi ile dünya gündemine gelmiştir ve bu bakımdan henüz çok yeni bir hak kavramsallaştırması olduğu ifade edilebilir.

Türkiye, Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni 1990 yılında imzalamış ve 1995 yılında Resmi Gazete'de yayınlanmasıyla onaylamıştır. Bu bakımdan çocuk hakları ciddi anlamda 21 yıldır ülkenin gündemindedir.

Bununla birlikte ulusal bir bayramı çocuklara armağan ederek, çağdaşı devletler arasında öncü olan Türkiye Cumhuriyeti'nin çocuk hakları karnesinin "pekiyi"lerle dolu olduğu söylenemez.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) verilerine göre nüfusun yüzde 29,4'ünü çocukların oluşturduğu Türkiye'de, çocuklarla ilgili kronik sorunlar var. Çocuk İşçiliği Türkiye'nin bu bakımdan uzun yıllardır mücadele ettiği ancak çok fazla ilerlemeye sağlayamadığı sorun alanlarından yalnızca bir tanesidir.

TÜİK tarafından açıklandığı üzere, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) On üçüncü Çalışma İstatistikçileri Konferansında benimsenen temel tanım ve kavramların kullanıldığı Hane halkı İşgücü Anketleri, Ekim 1988'den itibaren düzenli olarak uygulanmaktadır.

Bununla birlikte Çocuk İşçiliği Konusunda güncel veriye duyulan ihtiyaç nedeniyle, 2006 yılında Çocuk İşçiliğinin Sona Erdirilmesi Uluslararası Programı (IPEC) çerçevesinde, ILO ile TÜİK arasında imzalanan yeni bir proje kapsamında 2006 yılında Çocuk İşgücü Anketi yapılmıştır.

Türkiye'de çalışan çocuklar konusunda ulusal bir veri oluşturmak ve çalışan çocukların hangi sektörlerde ve hangi çalışma koşullarında çalıştıklarını; sosyal, ekonomik ve demografik özelliklerini ortaya koyabilmek amacıyla uygulanan bu anketin sonuçları Türkiye'deki çarpık tabloyu tam olarak ortaya koymasa da bir gösterge olmuştur.

2012 yılında yapılan anketin verilerine göre Türkiye genelinde 6-17 yaş grubundaki çocuk sayısı, 2012 yılı Ekim, Kasım ve Aralık aylarında uygulanan Çocuk İşgücü Anketi sonuçlarına göre 15 milyon 247 bin kişidir. Bu yaş grubundaki çocukların %66,5'i kentsel, %33,5'i kırsal yerlerde dir.

Çocuk işçi sayısı ise 900 bin olarak açıklanmıştır.

Ekonomik faaliyette çalışan 6-17 yaş grubundaki çocukların istihdam oranı %5,9'dur. Bu yaş grubundaki istihdam oranı 2006 yılı sonuçlarına göre aynı düzeyde kalırken, çalışan çocuk sayısında 3 bin kişilik bir artış gerçekleşmiştir.

Çocukların istihdam oranı;
6-14 yaş grubunda %2,6,
15-17 yaş grubunda ise %15,6'dır.

Türkiye genelinde 6-17 yaş grubunda istihdam edilen çocukların %44,8'i kentsel, %55,2'si kırsal yerlerde yaşamakta olup, %68,8'i erkek ve %31,2'si ise kız çocuklarıdır.

Çalışan çocukların en fazla tarım sektöründe yer aldığı görülürken, çalışan çocukların yarısından fazlasının da eğitim hakkında mahrum olduğu bilinmektedir.

Çocukların %91,5'i bir okula devam ederken, %8,5'i okula devam etmemektedir.

Yaş grupları itibarıyla;
6-14 yaş grubundaki çocukların %97,2'si,
15-17 yaş grubundaki çocukların ise %74,7'si okula devam etmektedir.

Bununla birlikte çalışan çocukların yüzde 49,8'i okula devam ederken, yüzde 50,2'si okula devam etmemektedir.

Okula devam eden 6-17 yaş grubundaki çocukların %3,2'si ekonomik işlerde ve %50,2'si ev işlerinde faaliyet gösterirken, %46,6'sı herhangi bir faaliyette bulunmamaktadır.

Bu yaş grubunda okula devam etmeyen çocukların ise; %34,5'i ekonomik işlerde ve %38,8'i ev işlerinde faaliyet gösterirken, %26,7'si herhangi bir faaliyette bulunmamaktadır.

Başka bir deyişle çalışan çocuğun eğitim hakkı gasp edilmektedir.

Çocuk işçiliğinin yüksek olduğu ülkemizde, çocuk yoksulluğu da önemli bir başka sorun olarak karşımıza çıkıyor.

TÜİK verilerine göre Türkiye'de yaklaşık 16 milyon yoksul var.

Yoksulların yüzde 44,3'ünü ise çocuklarımız oluşturuyor. 2014 yılında yapılan bir araştırmanın ortaya koyduğu verilere göre de Türkiye'de her üç çocuktan biri şiddetli maddi yoksulluk çeken hanelerde yaşıyor.

Çocuğun maddi yoksunluğunda en yüksek oranlara sahip iki bölge Kuzey Doğu Anadolu ve Güney Doğu Anadolu olarak ortaya çıkarken, yoksulluk çeken 7 milyondan fazla çocuğun yüzde 40'ı protein ihtiyacını et, tavuk ya da balıktan karşılayamıyor.

Yani çocuklarımızın emeği sömürülmekle kalmıyor aynı zamanda sağlıklı büyüme hakkı da gasp ediliyor.

Çocuk işçiliği, çocuk yoksulluğu gibi Çocuğun fırsat eşitliği de bir başka önemli sorun olarak görülmektedir.

Türkiye; UNICEF'in, Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) üyesi ülkelerde çocuklar arasında yapmış olduğu fırsat eşitliği araştırması sonuçlarına göre 34. Sırada yer almıştır.

35 ülke arasında yapılan çalışmada farklı ekonomik sınıflarda yer alan çocuklar arasındaki gelir, eğitim, sağlık ve yaşam memnuniyeti konularındaki eşitsizlik incelenmiş, İsrail 35. Ve son sırada yer almıştır.

Fırsat eşitsizliğinin yaşandığı en önemli başlıklardan biri eğitim hakkına ulaşım olarak görülmektedir.

Anne Çocuk Eğitim Vakfı'na göre 6 yaş grubundaki her 10 çocuktan 4'ü okul öncesi eğitim almadan ilkokula başlamaktadır.

Türkiye’de okullaşma oranlarının son 15 yılda hızla artmasına rağmen, okullaşmada cinsiyet ayrımcılığı ciddi bir sorun olarak görülmektedir.

İlkokul ve ortaokulda yüzde 100'e yakın olan okullaşma oranının, lise döneminde büyük sekteye uğradığı görülmektedir.

Türkiye genelinde kız çocuklarının liseye gitme oranı yüzde 79,26 iken bu oranın bazı bölgelerde Türkiye ortalamasının çok altında kaldığı görülmektedir. Şırnak'ta yüzde 62,92, Siirt'te yüzde 57,69, Bitlis'te yüzde 52,69, Ağrı'da 48,08 olan bu oran Muş'ta 46,07 olarak gerçekleşmiştir.

Çocuklar içinde en dezavantajlı gruplardan biri de özel gereksinimi olanlardır.

Çocuklara yönelik sorunlar söz konusu engelli çocuklarımız olduğunda daha da artmaktadır. Son 20 yılda eğitime erişen engelli öğrenci sayısı da hızla artmış, Milli Eğitim Bakanlığı'nın (MEB) verilerine göre yaklaşık 289 bin engelli çocuğumuz eğitim almaktadır. Engelli çocukların akranlarıyla aynı sınıfta okumasını sağlayan kaynaştırma eğitime devam eden çocuk sayısı da artmış ancak ilkökul ve ortaokulda kaynaştırma eğitimi alan öğrenci sayısı lisede belirgin bir düşüş yaşanmıştır.

MEB verilerine göre ilkökulda kaynaştırma eğitim alan engelli çocuk sayısı 81 bin 380 iken ortaokulda bu rakam 92 bin 32 öğrenciye yükselmiş ne var ki Lisede kaynaştırma eğitimi alan engelli çocuk sayısı 27 bin 730'a düşmüştür.

Bütün bu verilerin ötesinde Türkiye'nin en can yakıcı sorunlarından belki de en önemlisi çocuğun cinsel istismara uğramasıdır.

Adalet Bakanlığı verilerine göre 2014'te Türkiye'de 40 bin "çocuğa taciz davası" açılmıştır. Bu davaların 24 bin 285'inde karar çıkarken mahkumiyet kararı verilen dava sayısı 13 bin 968 olmuştur.

Her ay Adli Tıp kurumuna 650 çocuğa yönelik cinsel istismarı vakası geldiği bilinmektedir.

Rakamlara yansıyan erken evlilikler son beş yılda yavaş yavaş azalsa da Türkiye'nin en önemli sorunların biri hâlâ çocuk gelinlerdir.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı verilerine göre, 2015'te 16 ve 17 yaşında evlenen kız çocuklarının sayısı 31 bin 337'dir. Çocuk gelinlerin sayısı 2010'da 45 bin 738, 2011'de 42 bin 700, 2012'de 40 bin 428, 2013'te 37 bin 481, 2014'te 34 bin 629 idi.

Bütün bu veriler Türkiye'de en dezavantajlı kesimin çocuklarımız olduğunu ortaya koymaktadır.

Oysa ki Birleşmiş Milletler Anlaşmasında ilan edilen ilkeler uyarınca, insanlık ailesinin tüm üyelerinin, doğuştan varlıklarına özgü bulunan haysiyetle birlikte eşit ve devredilemez haklara sahip olmaları dünyada özgürlük, adalet ve barışın temelini oluşturmaktadır.

Çocuk Haklarına Dair Sözleşmeye Taraf Devletlerin, bu sözleşmede belirtilen hakları, kendi yetki sınırları içerisinde bulunan her çocuğa, kendilerinin, kendilerinin, ana-babalarının veya yasal varislerinin sahip oldukları, ırk, renk, cinsiyet dil, din, siyasal ya da başka görüşü, ulusal, etnik veya toplumsal köken, mülkiyet, özürllülük, doğum veya diğer statüler nedeniyle hiçbir ayırım gözetmeksizin sağlaması şarttır.

İşbu kanun teklifiyle Türkiye'de bir Çocuk Bakanlığı kurularak, var olan ayrımcı politikaların sonlandırılması, çocuğa yönelik her türlü şiddetin ve istismarın önlenmesine yönelik plan ve stratejiler ile politikaların tek çatı altında toplanması öngörülmektedir.

ÇOCUK BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDAKİ KANUN TEKLİFİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Tanımlar ve Görevler

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu kanunun amacı, çocuğa karşı her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına yönelik politikaları oluşturmak ve çocukları güçlendirmek de dâhil olmak üzere, çocukları her türlü şiddete karşı korumak ve çocuğa karşı şiddeti ve aile içi şiddeti önleyici tedbirleri belirlemek; cinsiyet, cinsel yönelim, sınıf, yaş, din, etnik köken, milliyet, medeni durum, fiziksel ya da zihinsel yetenek, dil veya diğer faktörlere dayalı tüm ayrımcı ve ötekileştirici politikalara karşı çocuğun insan haklarını güçlendirmek ve fırsatlardan eşit biçimde yararlanmalarını sağlamak üzere Çocuk Bakanlığının kuruluş, görev, yetki ve sorumluluklarını düzenlemektir.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu kanunda geçen;

- a) Bakan: Çocuk Bakanı,
 - b) Bakanlık: Çocuk Bakanlığını,
 - c) Çocuk: 18 yaşını doldurmamış kişileri
 - c) Konsey: Ulusal Çocuk Konseyini,
 - ç) Kurul: Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kurulunu,
- ifade eder.

Görevler

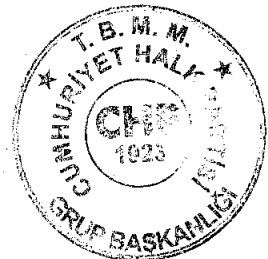
MADDE 3 – (1) Çocuk Bakanlığının görevleri şunlardır:

- a) Çocukların, politik, sosyal, ekonomik ve kültürel sahalarda başta olmak üzere toplumsal şiddetin izine rastlanan bütün alanlarda, insan hakları ve temel özgürlüklerden sorunsuzca yararlanmalarını sağlamak ve bu hakları kullanmalarını garanti altına almak amacıyla yasal düzenlemeler dâhil bütün uygun önlemleri almak.
- b) Çocukların cinsel tercih ve eğilimlerinden dolayı uğradığı ayrımcılık, şiddet ve nefret suçlarıyla etkin mücadele yollarını geliştirmek.
- c) Çocuğa yönelik her türlü şiddet, taciz, istismar ve ayrımcılığın önlenmesi için politikalar yürütmek.
- ç) Anneliğin sosyal bir görev olarak anlaşılmasını ve çocukların yetiştirilmesi ve gelişiminde kadın ve erkeğin ortak sorumluluğunun tanınmasını sağlamaya yönelik politikalar üretmek.
- d) Çocuk işçiliği ve işgücü istismarını önlemek.
- e) Kız çocuklarının özellikle kırsal alanda nüfus kaydına alınmasında yaşanan sıkıntıları ortadan kaldırmaya yönelik gerekli düzenlemeleri yapmak.
- f) Okulöncesi eğitimden itibaren eğitimin her aşamasında cinsiyet eşitliği bilinci oluşturacak çalışmaları programlamak.
- g) Çocuğun aile ve sosyal yaşamdan kaynaklanan sorunlarının çözümüne ilişkin projeler üretmek ve gerek görüldüğü takdirde çalışma birimleri kurmak.
- ğ) Çocuğun eğitim ve kültür alanında yaşadığı sorunları ortadan kaldırmak için sonuç alıcı politikaları tespit ederek, hayata geçirmek.
- h) çocuğun üzerindeki her türlü toplumsal baskının kaldırılması için etkin eğitim politikalarının belirlenmesi ve bu amaçla Milli Eğitim Bakanlığı ile koordineli bir şekilde laik ilkesinden ödün vermeden karma eğitim modelleri üzerinde çalışmak.

- 1) Pekin ve Pekin +5 gibi Türkiye'nin taahhütlerini yerine getirmekle yükümlü olduğu uluslararası sözleşmelere uygun olarak, eğitimin her alanında kız çocuklarının okullaşma ve okuma oranlarının artırılması için gerekli önlemleri almak.
- i) Çocuğa yönelik her türlü ayrımcılığı, şiddeti ve tacizi kayıt altına alarak, toplumu doğru bilgilendirecek ve etkili politikaları belirleyecek doğru istatistiklere ulaşımı sağlayacak Çocuk Veri Merkezinin kurulmasını ve yönetilmesini sağlamak.
- j) Şiddete ve tacize uğrayan çocukları koruma altına almak amacıyla ihtiyaç düzeyinde Çocuk Sığınma ve Bakım Evlerini açmak ve bu evlerin güvenliğini koordineli bir şekilde sağlamak,
- k) Aile içi şiddet ve Çocuğun erken yaşta evlendirilmesini önlemek için gerekli eğitim ve aydınlatma çalışmalarını yapmak.
- l) Şiddete uğrayan kadın ve çocukların tedavi ve rehabilitasyonu için Çocuk Merkezleri açmak.
- m) Çeşitli kanunlarda yer alan ve çocuğa karşı ayrımcılık anlayışı içeren veya çocuğu korumada yetersiz kalan yasa hükümlerini tespit ederek, gerekli değişiklikleri yapmak üzere hukuki adımları atmak.
- n) Toplumun en hassas kesimini oluşturan çocukların hakları ile ilgili ulusal ve uluslararası gündemi takip etmek.
- o) Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi (ÇHS) nden doğan yükümlülükleri yerine getirmek, ilgili Bakanlıklar arasında koordinasyonu sağlamak.
- ö) Çocuk satışı, Pornografisi ve Fahişeliğine İlişkin İhtiyari Protokolünden doğan yükümlülükleri yerine getirmek ve ilgili Bakanlıklar arasında protokolü sağlamak.
- p) Görev alanına giren konularda bilgi, dokümantasyon ve kütüphane benzeri merkezler kurmak.
- r) Her türlü ayrımcılık, şiddet ve taciz olaylarıyla karşılaşan çocuklara sahip oldukları hukuki haklar konusunda ücretsiz danışmanlık hizmeti sağlamak.
- s) Görev alanına giren konularda çalışmalarda bulunan uluslararası kuruluşların faaliyetlerini izlemek, alınan kararları ilgili kuruluşlara iletmek.
- ş) Mevzuatla Bakanlığa verilen diğer görev ve hizmetleri yerine getirmek.

(2) Ulusal Çocuk Konseyinin aldığı kararları uygulamak.

İKİNCİ BÖLÜM

Bakanlık Teşkilatı

Teşkilat

MADDE 4 – (1) Bakanlık, Merkez ve taşra teşkilatından oluşur.

(2) Bakanlığın yurtdışında yürüteceği program, proje ve faaliyetlerin gerektirdiği koordinasyonun sağlanması amacıyla Koordinasyon Ofisleri kurulabilir.

(3) Koordinasyon Ofislerinin kurulacağı yerler ve süresi ile Ofislerin çalışma usul ve esasları; bu Ofislerde, Bakanlık ve bağlı kuruluşların personelinden görevlendirilenler ile bunlara yardımcı olmak üzere mahallinden temin edilen ve Ofis hizmetlerinde çalışan personelin niteliği, sayısı, görev süresi ve bunlara ödenecek ücretlerin belirlenmesi, personele yapılacak ödemeler dışında kalan diğer harcamaların neler olacağı ve harcamaya ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Bakan

MADDE 5 – (1) Bakanlığın en üst amiri olan Bakan, Bakanlık icraatından ve emri altındakilerin faaliyet ve işlemlerinden Başbakana karşı sorumlu olup aşağıdaki görev, yetki ve sorumluluklara sahiptir:

a) Bakanlığın Anayasaya, kanunlara, hükümet programına ve Bakanlar Kurulunca belirlenen politika ve stratejilere uygun olarak yönetmek.

b) Bakanlığın görev alanına giren hususlarda politika ve stratejiler geliştirmek, bunlara uygun olarak yıllık amaç ve hedefler oluşturmak, performans ölçütleri belirlemek, Bakanlık bütçesini hazırlamak, gerekli kanunî ve idarî düzenleme çalışmalarını yapmak, belirlenen stratejiler, amaçlar ve performans ölçütleri doğrultusunda uygulamayı koordine etmek, izlemek ve değerlendirmek.

c) Bakanlık faaliyetlerini ve işlemlerini denetlemek, yönetim sistemlerini gözden geçirmek, teşkilat yapısı ve yönetim süreçlerinin etkililiğini gözetmek ve yönetimin geliştirilmesini sağlamak.

ç) Faaliyet alanına giren konularda diğer bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile işbirliği ve koordinasyonu sağlamak.

Müsteşar ve Müsteşar Yardımcıları

MADDE 6- (1) Müsteşar, Bakandan sonra gelen en üst düzey kamu görevlisi olup Bakanlık hizmetlerini, Bakan adına ve onun emir ve yönlendirmesi doğrultusunda, mevzuat hükümlerine, Bakanlığın amaç ve politikalarına, stratejik planına uygun olarak düzenler ve yürütür. Bu amaçla, Bakanlık kuruluşlarına gereken emirleri verir ve bunların uygulanmasını gözetir ve sağlar. Müsteşar bu hizmetlerin yürütülmesinden Bakana karşı sorumludur.

(2) Müsteşara yardımcı olmak üzere dört Müsteşar Yardımcısı görevlendirilebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Hizmet Birimleri

Hizmet Birimleri

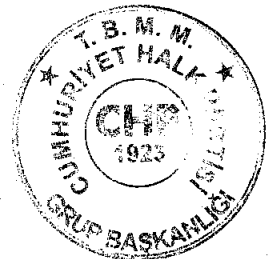
MADDE 7- (1) Bakanlığın hizmet birimleri şunlardır:

- a) Çocuğun Statüsü Genel Müdürlüğü
- b) Çocuk Bakım ve Sığınma Evleri Genel Müdürlüğü
- c) Denetim Dairesi Başkanlığı
- ç) Proje ve Koordinasyon Daire Başkanlığı
- d) Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığı
- e) Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı
- f) Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı
- g) Hukuk Müşavirliği
- ğ) Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı
- h) Personel Dairesi Başkanlığı
- ı) Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı
- i) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı
- j) Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği
- k) Özel Kalem Müdürlüğü

Çocuğun Statüsü Genel Müdürlüğü

MADDE 8 - Bu kanunla birlikte kurulacak olan Çocuğun Statüsü Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın çocuklara yönelik koruyucu, önleyici, eğitici, geliştirici, rehberlik ve rehabilite edici sosyal hizmet faaliyetlerini yürütmek ve koordine etmek.
- b) Çocuğa karşı ayrımcılığın önlenmesi, çocuğun insan haklarının ve toplumsal statüsünün korunması ve geliştirilmesi, çocuğun toplumsal hayatın tüm alanlarında etkin hâle getirilmesine yönelik ulusal politika ve stratejilerin belirlenmesi çalışmalarını koordine etmek, belirlenen politika ve stratejileri uygulamak, uygulanmasını izlemek ve değerlendirmek.
- c) Kamu kurum ve kuruluşları, gönüllü kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişilerce çocuklara yönelik yürütülen sosyal hizmetlere ilişkin ilke, usul ve standartları belirlemek ve bunlara uyulmasını sağlamak.
- ç) Çocuğa karşı her türlü ayrımcılığı önlemek ve çocuğun insan haklarını geliştirmek amacıyla faaliyet ve projeler yürütmek, bu alanda yapılan çalışmalara destek vermek.
- d) Çocuğun insan hakları konusunda kamuoyunu bilgilendirmek ve aydınlatmak suretiyle toplumsal bilinçlenmeyi geliştirmek.
- e) Çocuğa yönelik her türlü şiddet, töre ve namus cinayetleri, taciz ve istismarın önlenmesi ile çocuk evliliğinin ortadan kaldırılması için çalışmalarda bulunmak, çocuğun aile ve sosyal yaşamdan kaynaklanan sorunlarının çözümüne destek oluşturmak.
- f) Sağlık, eğitim, kültür, çalışma ve sosyal güvenlik başta olmak üzere bütün alanlarda çocukların ilerlemesini sağlamayı amaçlayan çalışmalarda bulunmak.
- g) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Çocuk Bakım ve Sığınma Evleri Genel Müdürlüğü

MADDE 9 – Çocuk Bakım ve Sığınma Evleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Her türlü şiddete, cinsel saldırıya, tehdide ve istismara maruz kalmış çocukların korunmasına yönelik güvenli evlerin açılmasını, bu evlerin fiziki ve maddi ihtiyaçlarının karşılanmasını ve her türlü gizlilik tedbirinin alınmasını sağlamak.
- b) Bu evlere yerleşen kadınların ve çocuklarının, tehdit nedeni ortadan kalkıncaya kadar bakımlarını üstlenmek.

Denetim Dairesi Başkanlığı

MADDE 10- (1) Denetim Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığa bağlı birimlerce sunulan hizmetlerin kontrol ve denetimini ilgili birimlerle işbirliği içinde yapmak, sunulan hizmetlerin süreç ve sonuçlarını mevzuata, önceden belirlenmiş amaç ve hedeflere, performans ölçütlerine ve kalite standartlarına göre analiz etmek, karşılaştırmak ve ölçmek, kanıtlara dayalı olarak değerlendirmek, elde edilen sonuçları rapor hâline getirerek ilgililere iletmek.
 - b) Bakanlığın denetimi altındaki her türlü kuruluşun faaliyet ve işlemleri ile ilgili olarak Bakanlığın görev ve yetkileri çerçevesinde denetim, inceleme ve soruşturmalar yapmak.
 - c) Bakanlığın görev alanına giren konularda faaliyet gösteren kamu kurum ve kuruluşları, gerçek ve tüzel kişiler ile gönüllü kuruluşlara, faaliyetlerinde yol gösterecek plan ve programlar oluşturmak ve rehberlik etmek.
 - ç) Sosyal hizmet ve yardımlar alanında faaliyette bulunan veya bulunmak isteyen kişi, kurum ve kuruluşlar ile gönüllü kuruluşları teşvik edici mekanizmaların oluşturulmasına yardımcı olmak ve bu alanda yapılacak faaliyetlere ve alanda çalışan meslek elemanlarına rehberlik etmek.
 - d) Sosyal hizmet ve yardım kuruluşlarının faaliyet ve işlemlerinde hataların önlenmesini, yönetim ve kontrol sistemlerinin geçerli, güvenilir ve tutarlı hâle gelmesini sağlamak.
 - e) Bu Kanun kapsamında hizmet sunan sosyal hizmet kuruluşları ile sosyal hizmetlerden yararlananlara ilişkin olarak ortak veri tabanı oluşturulmasını sağlamak.
 - f) Kurumun merkez ve taşra teşkilâtı ile personelinin idari, mali ve hukuki işlemleri hakkında denetim, inceleme ve soruşturma yapmak.
- (2) Denetime tabi olan gerçek ve tüzel kişiler, denetim için gerekli olan bilgi, belge, defter ve kayıtları vermek, ayniyatı göstermek ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır. Denetçiler, görevleri sırasında kamu kurum ve kuruluşları ve kamuya yararlı dernekler ile gerçek ve tüzel kişilerden gerekli yardım, bilgi, evrak, kayıt ve belgeleri istemeye yetkili olup kanuni engel bulunmadıkça bu talebin yerine getirilmesi zorunludur.
- (3) Denetçi yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, denetçiliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir

Proje ve Koordinasyon Daire Başkanlığı

MADDE 11 – (1) Proje ve Koordinasyon Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Çocuğa yönelik her türlü fiziki ve cinsel şiddeti önleme alanında proje ve çalışmalar yapmak, bu alanda yapılacak proje ve çalışmaları değerlendirmek, katılmak, desteklemek, uygulama ve sonuçlarını denetlemek, desteklenecek proje ve çalışmalara ilişkin usul ve esasları belirlemek.
- b) Şiddete ve ayrımcılığa maruz kalmış çocuklara yönelik projeleri öncelikli olarak desteklemek.
- c) Görev alanıyla ilgili konularda kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyon ve işbirliğini sağlamak.
- ç) Çocuklara sunulan hizmet ve imkânlar konusunda gelen talep, öneri ve şikâyetleri ilgili kurumlara iletmek.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığı

MADDE 12- (1) Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığının görevleri şunlardır:

- (a) Her türlü fiziki ve cinsel şiddete ve ayrımcılığa maruz kalmış kadınlara gerekli hukuki yardımı sağlamak.
- (b) Fiziki ve cinsel şiddetten zarar gören kadınlara rehberlik hizmeti sağlamak, durumlarını takip etmek, gerekli görüldüğü takdire korunmalarını sağlamak için ilgili birimlere bildirimde bulunmak.

Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı

MADDE 13 – (1) Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayın Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlık personeli ile Bakanlığın görev alanındaki hizmetleri yerine getirecek diğer kurum ve kuruluş personelinin yetiştirilmesi, eğitilmesi ve bilgi düzeylerinin yükseltilmesi için gerekli programları planlamak, geliştirmek ve uygulamak; hizmet içi eğitim programları hazırlamak ve yürütülmesini sağlamak.
- b) Bakanlığın görev alanına ilişkin konularda kamuoyuna yönelik eğitici, aydınlatıcı ve bilinçlendirici faaliyetler yürütmek, bu konuda ilgili kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum kuruluşları, üniversiteler ve özel sektörle işbirliği yapmak.
- c) Bakanlığın görev alanına giren konularda görsel, işitsel ve yazılı dokümanların basım ve yayımını yapmak veya yaptırmak, bu alandaki çalışmaları teşvik etmek ve desteklemek.
- ç) Bakanlığın görev alanıyla ilgili her türlü bilgi ve belgeyi toplamak, değerlendirmek, yayımlamak, bu konulara ilişkin arşiv, dokümantasyon ve kütüphane hizmetlerini yürütmek.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı.

MADDE 14 – (1) Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın görev ve faaliyet alanına giren konularda, kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda, uluslararası kurum ve kuruluşlarla ilişkileri yürütmek, koordinasyonu sağlamak.
- b) Avrupa Birliğine yönelik olarak Hükümetçe belirlenen amaçlar çerçevesinde Bakanlığın görev alanlarına ilişkin kısa, orta ve uzun vadede uygulanacak politikaların saptanması için gerekli çalışmaları yapmak, bu konularda uygulama ile ilgili gerekli tedbirlerin alınmasını sağlamak ve öneriler hazırlamak.
- c) Bakanlığın Avrupa Birliği kaynaklı program ve projelerini hazırlamak, ilgili birimlerle işbirliği içinde yürütmek ve gerekli koordinasyonu sağlamak.
- ç) Uluslararası kuruluşlar nezdinde düzenlenen seminer ve toplantılara personelin katılımı konusunda gerekli koordinasyonu sağlamak.

- d) Yurtdışında yaşayan, çalışan veya yurtdışıyla bağlantısı olan kişi ve ailelerin, sosyal, kültürel, ekonomik ve ailevi nedenlerden kaynaklanan sorunlarına çözüm bulmak üzere uluslararası teşkilatlarla işbirliği yapmak ve uluslararası vaka çalışmalarını yürütmek.
- e) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Hukuk Müşavirliği

MADDE 15 - (1) Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın taraf olduğu adli ve idari davalarda, tahkim yargılamasında ve icra işlemlerinde Bakanlığın temsil etmek, dava ve icra işlemlerini takip etmek, anlaşmazlıkları önleyici hukukî tedbirleri almak.
- b) Bakanlık hizmetleriyle ilgili olarak diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından hazırlanan mevzuat taslaklarını, Bakanlık birimleri tarafından düzenlenecek her türlü sözleşme ve şartname taslaklarını, Bakanlık ile üçüncü kişiler arasında çıkan her türlü uyuşmazlığa ilişkin işleri ve Bakanlık birimlerince sorulacak diğer işleri inceleyip hukukî mütalaasını bildirmek.
- c) Bakanlıkça hizmet satın alma yoluyla temsil ettirilecek dava ve icra takiplerini izlemek, koordine etmek ve denetlemek.
- ç) Bakanlığın amaçlarını daha iyi gerçekleştirmek, mevzuata, plan ve programa uygun çalışmalarını temin etmek amacıyla gerekli hukukî teklifleri hazırlayıp Bakana sunmak.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

(2) Birinci fıkrada belirtilen her türlü dava ve takip işleri ile diğer görevler, Bakanlığın Hukuk Müşavirleri ile Avukatları aracılığıyla yerine getirilir. Gerekli hâllerde dava ve takip işleri Hazine Avukatları aracılığıyla veya ihtiyaç duyulması hâlinde Bakanlıkça belirlenecek usûl ve esaslar çerçevesinde 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 22 nci maddesinde öngörülen doğrudan temin usûlü ile avukatlar veya avukatlık ortaklıkları ile yapılacak avukatlık sözleşmeleri yoluyla yürütülür.

(3) Davalarda temsil yetkisi bulunan Hukuk Müşavirleri ve Avukatların bir listesi Bakanlıkça ilgili Cumhuriyet başsavcılığı ve bölge idare mahkemesi başkanlıklarına verilir. Bu listelerin birer nüshası, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından adli yargı çevresinde, bölge idare mahkemesi başkanlığınca idari yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Yüksek mahkemeler ve bölge adliye mahkemesindeki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ilgili mahkemelerin başsavcılıklarına veya başkanlıklarına bildirilir. Listede isimleri yer alan Hukuk Müşavirleri ve Avukatlar, baroya kayıt ve vekâletname ibrazı gerekmeksizin temsil yetkilerini kullanırlar. Temsil yetkisi sona erenlerin isimleri anılan mercilere derhal bildirilir.

(4) Bakanlık lehine sonuçlanan dava ve icra takipleri nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekâlet ücretlerinin Avukatlara dağıtımı hakkında, 1389 sayılı Devlet Davalarını İntaç Eden Avukat ve Saireye Verilecek Ücreti Vekâlet Hakkında Kanun hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı

MADDE 16 - (1) Strateji Geliştirme Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, 22/12/2005 tarihli ve 5436 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ve diğer mevzuatla strateji geliştirme ve mali hizmetler birimlerine verilen görevleri yapmak.
- b) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Personel Dairesi Başkanlığı

MADDE 17- (1) Personel Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın insan gücü politikası ve planlaması ile insan kaynakları sisteminin geliştirilmesi ve performans ölçütlerinin oluşturulması konusunda çalışmalar yapmak ve tekliflerde bulunmak.
- b) Bakanlık personelinin atama, nakil, terfi, emeklilik ve benzeri özlük işlemlerini yürütmek.
- c) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı

MADDE 18 - (1) Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) 5018 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde, kiralama ve satın alma işlerini yürütmek, temizlik, güvenlik, aydınlatma, ısınma, onarım, taşıma ve benzeri hizmetleri yapmak veya yaptırmak.
- b) Bakanlığın taşınır ve taşınmazlarına ilişkin işlemleri ilgili mevzuat çerçevesinde yürütmek.
- c) Genel evrak ve arşiv faaliyetlerini düzenlemek ve yürütmek.
- ç) Bakanlık sivil savunma ve seferberlik hizmetlerini planlamak ve yürütmek.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı

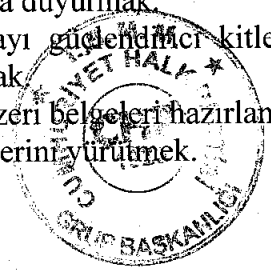
MADDE 19 - (1) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlık bilişim altyapısının Bakanlık projelerine uygun olarak tasarlanmasını ve uygulanmasını sağlamak, teknolojik gelişmeleri takip etmek ve Bakanlık otomasyon stratejilerini Strateji Geliştirme Başkanlığı ile işbirliği içerisinde belirlemek, bilgi güvenliği ve güvenilirliği konusunun gerektirdiği önlemleri almak, politikaları ve ilkeleri belirlemek, kamu bilişim standartlarına uygun çözümler üretmek.
- b) Bakanlığın bilgi işlem hizmetlerini yürütmek.
- c) Bakanlığın internet sayfaları, elektronik imza ve elektronik belge uygulamaları ile ilgili teknik çalışmaları yapmak.
- ç) Bakanlık hizmetleriyle ilgili bilgileri toplamak ve ilgili birimlerle işbirliği içinde veri tabanları oluşturmak.
- d) Bakanlığın bilişim altyapısının kurulumu, bakımı, ikmali, geliştirilmesi ve güncellenmesi ile ilgili işleri yürütmek, haberleşme güvenliğini sağlamak ve bu konularda görev üstlenen personelin bilgi teknolojilerindeki gelişmelere paralel olarak düzenli şekilde hizmet içi eğitim almalarını sağlamak.
- e) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği

MADDE 20 - (1) Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın basın ve halkla ilişkilerle ilgili faaliyetlerini planlamak ve bu faaliyetlerin belirlenecek usûl ve esaslara göre yürütülmesini sağlamak.
- b) 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununa göre yapılacak bilgi edinme başvurularını etkin, süratli bir şekilde sonuçlandırmak üzere gerekli tedbirleri almak.
- c) Bakanlığın iletişim stratejisini hazırlamak, uygulamak ve uygulanmasını izleyerek değerlendirmek.
- ç) Bakanlığın faaliyetlerini, projelerini, sunduğu hizmetleri kamuoyuna duyurmak.
- d) Bakanlığın görev alanına giren konularda toplumsal dayanışmayı güçlendirici kitlesel kampanyalar ve etkinlikler düzenlemek, teşvik etmek ve katkı sağlamak.
- e) Bakanlığın görev alanıyla ilgili her türlü film, slayt, fotoğraf ve benzeri belgeleri hazırlamak veya hazırlatmak, bu konulara ilişkin arşiv ve dokümantasyon hizmetlerini yürütmek.
- f) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Özel Kalem Müdürlüğü

MADDE 21 – (1) Özel Kalem Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Bakanın çalışma programını düzenlemek.
- b) Bakanın resmî ve özel yazışmalarını, protokol ve tören işlerini düzenlemek ve yürütmek.
- c) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Bakanlık Müşavirleri

MADDE 22- (1) Bakanlıkta, önem ve öncelik taşıyan konularda Bakana yardımcı olmak üzere otuz Bakanlık Müşaviri atanabilir.

(2) Bakanlık Müşavirleri, Bakanın uygun göreceği merkez veya taşra teşkilatına ait birimlerde çalıştırılabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Taşra ve Yurt Dışı Teşkilatı

Taşra teşkilatı

MADDE 23 - (1) Bakanlık, ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde taşra teşkilatı kurmaya yetkilidir.

Yurt dışı teşkilatı

MADDE 24 – (1) Bakanlık, 13/12/1983 tarihli ve 189 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Yurtdışı Teşkilatı Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine göre yurt dışı teşkilatı kurmaya yetkilidir.

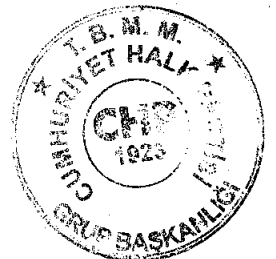
BEŞİNCİ BÖLÜM

Ulusal Çocuk Konseyi ve Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kurulu

Ulusal Çocuk Konseyi

MADDE 25 - (1) Bakanın başkanlığında; Ulusal Çocuk Konseyi; çocuğun insan hakları konusunda çalışmış STK'lerden gelen birer temsilci ile Bakanlık, Kalkınma, Avrupa Birliği, Aile ve Sosyal Politikalar, Adalet, İçişleri, Maliye, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Sağlık, Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanlıkları müsteşarları; TUIK Başkanı; Devlet Personel Daire Başkanı; Radyo ve Televizyon Üst Kurul Başkanı; Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürü; Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü ve İnsan Hakları Kurumu Başkanı; Kamu Başdenetçisi; üniversitelerin Çocuk Çalışmaları Merkezlerinden seçilecek akademisyenler ile Bakanlık Genel Müdürleri ve ilgili daire başkanlarından oluşur.

- (2) Konsey yılda en az dört defa toplanır.
- (3) Konseyin sekretarya hizmetleri Bakanlık tarafından yürütülür.
- (4) Konsey üyelerine 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre ödeme yapılır.
- (5) Konseyin oluşumu ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.

Ulusal Çocuk Konseyinin Görev ve Yetkileri

MADDE 26 - (1) Ulusal Çocuk Konseyinin görevleri şunlardır:

- a) Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kurulunu belirlemek.
- b) Ekonomik, sosyal, kültürel ve çocuğa ilişkin politikalar çerçevesinde çocuğun insan hakları ve statüsü ile çocuk evliliği ve işçiliği alanındaki sorunları inceleyerek genel politikalar oluşturulmasına yardımcı olmak, plan ve programların uygulanması konusunda Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kuruluna sunulmak üzere kararlar almak.
- c) Bakanlığın görevlerini geliştirici tedbirleri belirlemek ve bu konularda Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kuruluna sunulmak üzere tavsiye kararları almak.

Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kurulu

MADDE 27 - (1) Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kurulu; Konseye üye STK ve akademisyenler arasından seçilecek 15 üyeden oluşur. Üst Kurul üyeleri, Konseyin ilk toplantısında yapılan gizli oylama ile belirlenir.

(2) Kurulun sekretarya hizmetleri bakanlık tarafından yürütülür.

(3) Kurul üyelerine aynı zamanda Konsey üyesi oldukları için ayrıca bir ödeme yapılmaz.

Ulusal Çocuk Konseyi Üst Kurulunun Görev ve Yetkileri

MADDE 28 - (1) Konsey tarafından alınan tavsiye kararları inceleyerek, gerekli gördüğü durumlarda düzeltmeler yapmak.

(2) Konsey tarafından alınan tavsiye kararlarının Bakanlık tarafından uygulanmasını sağlamak, söz konusu uygulamaları takip etmek,

(3) Gerekli gördüğü durumlarda, Konseyi olağanüstü toplantıya çağırmak.

ALTINCI BÖLÜM

Sorumluluk ve Yetkiler

TBMM'ye Karşı Sorumluluk

MADDE 29 - (1) Bakan, TBMM 'deki ilgili Komisyonları yılda en az iki defa uygulanan politikalar hakkında bilgilendirir.

(2) Bakanlık, Çocuğa yönelik her türlü şiddet, istismar ve cinsel saldırı olaylarına ilişkin kurulan Meclis Araştırma Komisyonları raporlarında yer alan tespit ve önerilerin gereklerini yerine getirir ve sonuçları hakkında TBMM'ye bir rapor sunar. Rapor hakkında Türkiye Büyük Millet Meclisinde genel görüşme açılır.

Yöneticilerin sorumlulukları

MADDE 30 - (1) Bakanlığın her kademedeki yöneticileri, görevlerini mevzuata, stratejik plan ve programlara, performans ölçütlerine ve hizmet kalite standartlarına uygun olarak yürütmekten üst kademelere karşı sorumludur.

Yetki devri

MADDE 31- (1) Bakan, Müsteşar ve her kademedeki Bakanlık yöneticileri sınırlarını açıkça belirtmek ve yazılı olmak kaydıyla, yetkilerinden bir kısmını alt kademelere devredebilir. Yetki devri, uygun araçlarla ilgililere duyurulur.

Koordinasyon ve işbirliği

MADDE 32 - (1) Bakanlık, hizmet ve görevleriyle ilgili konularda, diğer bakanlıkların ve kamu kurum ve kuruluşlarının uyacakları esasları mevzuata uygun olarak belirlemekle, kaynak israfını önleyecek ve koordinasyonu sağlayacak tedbirleri almakla görevli ve yetkilidir.

(2) Bakanlık, diğer bakanlıkların hizmet alanına giren konulara ilişkin faaliyetlerinde, ilgili bakanlıklara danışmak ve gerekli işbirliği ve koordinasyonu sağlamaktan sorumludur.

Düzenleme yetkisi

MADDE 33- (1) Bakanlık; görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Atama

MADDE 34- (1) 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanunun eki cetvellerde sayılanlar dışında kalan memurların atamaları Bakan tarafından yapılır. Bakan bu yetkisini alt kademelere devredebilir.

Kadrolar

MADDE 35- (1) Kadroların tespiti, ihdası, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlar, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre düzenlenir.

(2) Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvele "Çocuk Bakanlığı" bölümü olarak eklenmiştir.

Çocuk Bakanlığı Uzman ve Denetçi istihdamı

MADDE 36- (1) Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Çocuk Bakanlığı Uzmanları ve Çocuk Bakanlığı Uzman Yardımcıları ile Çocuk Bakanlığı Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdam edilir.

(2) Çocuk Bakanlığı Uzman Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren üniversitelerin kadın-çocuk çalışmaları/toplumsal cinsiyet çalışmaları, sosyoloji, felsefe, psikoloji bölümleri ile hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Uzman Yardımcılığına atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birim tarafından belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla, yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilâve süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların Çocuk Bakanlığı Uzman kadrolarına atanabilmeleri, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgarî (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak

kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliği şartını yerine getirmeyenler Uzman Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

(4) Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

Çocuk Bakanlığına Devir

GEÇİCİ MADDE 1 - 03/06/2011 tarih ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname doğrultusunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlanan çocuklarla ilgili birimlerin teşkilatı ile personeli, borç ve alacakları, tüm varlıkları, araç gereç ve taşınırıları bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın Çocuk Bakanlığına bağlanır.

GEÇİCİ MADDE 2 - Bakanlığın 2017 yılı mali harcamaları, 2017 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa istinaden Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, 2017 yılı bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır. 2017 yılı sonrası harcamalar ise 2018 ve sonrası Merkezi Bütçeye eklenecek Çocuk Bakanlığı kaleminden karşılanır.

Değiştirilen Hükümler

MADDE 37 – (1) 14.07.1965 ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) Değişik 36'ncı maddesinin, Ortak Hükümler bölümünün (A) bendinin değişik (11) numaralı fıkrasına “Başbakanlık Uzman Yardımcıları” ibaresinden sonra gelmek üzere “Çocuk Bakanlığı Uzman Yardımcıları”, “Başbakanlık Uzmanlığına” ibaresinden sonra gelmek üzere “Çocuk Bakanlığı Uzmanlığına” ibaresi,

b) “Zam ve Tazminatlar” başlıklı 152'nci maddesinin değişik “II- Tazminatlar” fıkrasının “(A) Özel Hizmet Tazminatı” bendinin (i) alt bendine “Başbakanlık Uzmanı” ibaresinden sonra gelmek üzere “Çocuk Bakanlığı Uzmanları” ibaresi,

c) Ek göstergelere ilişkin eki (I) sayılı cetvelin “I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı” bölümünün (h) bendine “Başbakanlık Uzmanı” ibaresinden sonra gelmek üzere “Çocuk Bakanlığı Uzmanları” ibaresi,

eklenmiştir.

(2) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I) sayılı cetvele, “9) Adalet Bakanlığı” ibaresinden sonra gelmek üzere “10 – Çocuk Bakanlığı” ibaresi eklenmiş ve sıra numaraları yeniden teselsül ettirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 38 – (1) Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 39 – (1) Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(I) SAYILI CETVEL

ÇOCUK BAKANLIĞI MERKEZ TEŞKİLATI

Müsteşar	Müsteşar Yardımcısı	Hizmet Birimleri
Müsteşar	Müsteşar Yardımcısı	Çocuğun Statüsü Genel Müdürlüğü
	Müsteşar Yardımcısı	Çocuk Bakım ve Sığınma Evleri Genel Müdürlüğü
	Müsteşar Yardımcısı	Denetim Dairesi Başkanlığı.
	Müsteşar Yardımcısı	Proje ve Koordinasyon Daire Başkanlığı
		Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığı
		Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı
		Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı
		Hukuk Müşavirliği
		Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı
		Personel Dairesi Başkanlığı
		Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı
		Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı
		Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği
		Özel Kalem Müdürlüğü

